

## DECIZIE

15 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ  
lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul: Iulia Sîrcu

Judecătorii: Tamara Chișca-Doneva, Ion Druță,  
Nicolae Craiu, Iurie Bejenaru

examinând recursurile declarate de către lichidatorul Societății cu răspundere limitată „Molalexagro”, Natalia Janu și Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Bălți, în pricina civilă la cererea lichidatorului Societății cu răspundere limitată „Molalexagro” Natalia Janu privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale Societății cu răspundere limitată „Molalexagro”, împotriva hotărîrii Curții de Apel Chișinău din 10 martie 2016, prin care cererea a fost respinsă,

### c o n s t a t ă:

Prin hotărîrea instanței de insolvabilitate a Curții de Apel Bălți din 19 decembrie 2014 a fost admisă cererea debitorului „Molalexagro” societatea cu răspundere limitată și constatată insolvabilitatea cu intentarea procedurii simplificate a falimentului și de dizolvare a debitorului societatea cu răspundere limitată „Molalexagro” adresa juridică: mun. Bălți, str. Ștefan cel Mare 6/1 ap.36, adresa poștală: mun. Bălți, str. Alexandru cel Bun 28 ap. 16 c/f 1011600017081, și s-a desemnat, în funcția de lichidator al debitorului societatea cu răspundere limitată „Molalexagro”- ÎI „Janu Natalia” cu sediul în or. Bălți, str. Bulgară 68 ap.122, certificatul de perfecționare profesională nr.94 din 06 decembrie 2014.

La 21 iulie 2015, lichidatorul SRL „Molalexagro”, Natalia Janu a înaintat în instanța de judecată cerere către Ioniță Valentin - administratorul întreprinderii debitoare SRL „Molalexagro” privind atragerea acestuia la răspundere subsidiară.

În motivarea cererii lichidatorul SRL „Molalexagro”, Natalia Janu a invocat că, potrivit tabelului definitiv al creanțelor sunt validați următorii creditori: creditori chirografari de rangul III - Inspectoratul Fiscal de Stat Bălți cu suma de 1 596 886,65 lei, CNAS cu suma de 19 712,22 lei; creditori chirografari de rangul V – SRL „Agrofloris-Nord” cu suma de 7 427 794,36 lei, SRL „Trans Bulk Logistics” cu suma de 37 564,22 lei, SRL „Top-Leasing” cu suma de 35 174,91 lei, SRL „Focaro Agro” cu suma de 8 756,00 lei; creditori chirografari de rangul VI - Inspectoratul Fiscal de Stat Bălți cu suma de 245 329,52 lei, CNAS cu suma

de 8 200,38 lei, SRL „Top-Leasing” cu suma de 15 628,72 lei. Astfel, suma totală a creanțelor constituie 9 395 046, 98 lei.

Susține că, o dată cu desemnarea sa în funcția de lichidator al SRL „Molalexagro”, a început executarea atribuțiilor care-i revin conform Legii insolabilității, inclusiv executarea atribuțiilor ce țin de examinarea activității debitorului asupra căruia se inițiază procedura de insolabilitate în raport cu situația de fapt, întocmirea unui raport amănunțit asupra cauzelor și împrejurărilor care au condus la insolabilitate, menționându-se persoanele cărora le-ar fi imputabile și premisele angajării răspunderii acestora în condițiile legii. Examinarea activității debitorului, în condițiile dispozițiilor legale, a dus la constatarea, că debitorul-societatea cu răspundere limitată „Molalexagro” nu a respectat termenul de 30 de zile în care trebuia să depună cererea introductivă.

Consideră că, odată ce a apărut unul din temeiurile specificate în art.10 din Legea insolabilității, conform art.14 alin.(3), debitorul era obligat sa depună cerere introductivă, iar termenul maxim de depunere a acesteia este de 30 de zile calendaristice din data survenirii temeiurilor indicate.

Din analiza actelor contabile și a datelor parvenite, lichidatorul a ajuns la concluzia că debitorul nu și-a îndeplinit această obligație, de depunere în termen a cererii introductive, iar conform dispozițiilor art. 14 alin. (4) și art. 248 alin. (1) lit.h) ale Legii insolabilității, persoanele care, în conformitate cu legislația în vigoare, au dreptul de a reprezenta debitorul, asociații cu răspundere nelimitată răspund subsidiar în fața creditorilor pentru obligațiile apărute după expirarea termenului prevăzut de lege.

În cadrul examinării activității debitorului, colectării informațiilor de la organele de resort s-a constatat că SRL „Molalexagro” și-a încetat activitatea încă din martie 2013.

Reieșind din faptul, că activitatea de bază a debitorului a fost vânzarea în volume mari a producției agricole, ceea ce presupune livrări în tone, obiectiv se ajunge la concluzia, că specificul activității practicate de debitor impune a face încasări din vânzarea producției agricole - prin virament bancar.

Referitor la procurările de la furnizori, respectiv achitarea pentru marfa achiziționată, acestea au la bază specificul activității debitorului, care, este cumpărarea producției agricole, ulterior revînzarea acesteia în volume mari (angro). Din contractele de cumpărare a producției agricole, deținute de lichidator, pe care le-a încheiat SRL „Molalexagro”, reiese că vânzătorul acestei producții, este în mare parte însuși agricultorul care recoltează producția dată, iar condiția achitărilor se face, la fel non-cash, adică pot fi urmărite prin conturile bancare ale debitorului.

Astfel, examinarea conturilor bancare ale debitorului, reflectă în mod direct cum a activat întreprinderea dată: care este sezonalitatea, cu cine a lucrat din contragenți, când și-a început activitatea, când a încetat să activeze, care au fost interdicțiile puse în legătură cu neexecutarea obligațiilor de plată, cine făcea retragerile de numerar, etc. Adică, dacă datele din extrasele bancare nu pot dovedi cauzele insolabilității, acestea au o valoare importantă pentru determinarea temeiurilor de insolabilitate, mai concret a datei de când întreprinderea debitoare a încetat să mai facă plăți, deci a intrat în incapacitate de plată.

Din analiza extraselor bancare prezentate se constată că, în cadrul băncii comerciale „Comerțbank” societate pe acțiuni, fil.2 Bălți, ultimele operațiuni au fost: 31 ianuarie 2013 - ieșiri din cont către SRL „Simfo-Net” societate cu răspundere limitată - 10 940,00 lei - ultima achitare cu furnizorul; la data de 12 februarie 2013 intrări de la SRL „Agro Papuros” - 18 752,00 lei; la data de 26 martie 2013 - intrări de la SRL „Arveal-Agro” societate cu răspundere limitată, la data de 18 iulie 2014 - ieșiri din cont suma de 122 584,10 lei (executorul judecătoresc Stoian G).

În cadrul BC „Procreditbank” SA, ultimele operațiuni au fost: data de 22 martie 2013 - ieșiri din cont către SRL „Buten-Agro” - 26 636,40 lei - plata pentru floarea soarelui-ultima achitare cu furnizorul; 02 aprilie 2013 - intrări de la SRL „Arveal-Agro” - 2800 lei; la 02 aprilie 2015 - ieșiri din cont către Trezoreria de Stat- 2 755,89 lei.

În cadrul BC „Moldindconbank” SA ultimele operațiuni au fost în anul 2012.

În cadrul BC „Moldova Agroindbank” SA ultimele operațiuni au fost în noiembrie 2012, iar în cadrul BC „Mobiasbanca” SA nu au fost rulaje din 19 ianuarie 2012.

Din registrul de procurări, oferit de Inspectoratul Fiscal de Stat se constată, că ultima procurare înfăptuită de SRL „Molalexagro”, pentru care vânzătorul a eliberat factura marfa, și pentru care primul urma să se achite, era făcută de către SRL „Top Leasing” la 23 iulie 2014, în sumă de 5 334,58 lei, factură care a rămas neachitată, fapt pentru care SRL „Top Leasing” a înaintat cerere de validare a creanțelor sale în cadrul procesului de insolvență.

Din totalitatea informațiilor obținute, se constată, că ultima operațiune de plată a debitorului față de furnizori datează la 22 martie 2013.

Perioada „neachitarilor” s-a prelungit pentru o perioadă de pînă la data cînd debitorul a înaintat cererea introductivă.

Avînd în vedere că, datele bancare au o importanță mare pentru stabilirea datei încetării plăților față de furnizori, lichidatorul consideră data de 22 martie 2013 -data ultimei plăți. După perioada de 22 martie 2013, debitorul nu a efectuat nici o plată.

În astfel de circumstanțe se deduce, că una din cauzele „tehnice” pentru care SRL „Molalexagro” a încetat să mai efectueze plăți, este faptul ca au început să fie aplicate interdicții pe cont. Însă, la rîndul său și interdicțiile aplicate de diverși executori judecătorești se datorează neachitării obligațiilor sale de către SRL „Molalexagro”, ceea ce a avut la bază imposibilitatea debitorului de a-și onora obligațiile, deci incapacitatea de plată a SRL „Molalexagro”, ceea ce a dus la apariția stării de insolvență a debitorului, încă din primăvara anului 2013.

Consideră lichidatorul că, administratorul societății cu răspundere limitată „Molalexagro”, Valentin Ioniță, urma sa depună cerere introductivă în termen de 30 zile din momentul apariției temeiului incapacității de plată, adică încă din data de 22 aprilie 2013, însă aceste prevederi au fost evident omise, circumstanțe care impun răspunderea membrilor organelor de conducere, și anume a lui Valentin Ioniță.

Avînd în vedere că, în termenii indicați în art.14 din lege, debitorul nu a înaintat cerere în privința insolvenței sale, atunci oricare din persoanele care, au

dreptul de a-l reprezenta, inclusiv asociații cu răspundere nelimitată (în cazul dat concret reprezentantul debitorului este și asociat), răspunde subsidiar în fața creditorilor pentru obligațiile apărute după expirarea termenului de 30 de zile.

Cu atât mai mult, indică lichidatorul, răspunderea subsidiară a lui Ionița Valentin, este posibilă și necesară, avînd în vedere lipsa bunurilor în masa debitoare a debitorului, art. 159 alin. (4) din Legea insolvenței.

În această ordine de idei, bazîndu-se pe art. 14 alin. (4), 247, 248 alin. (1), lit.h) al Legii insolvenței, lichidatorul SRL „Molalexagro”, Natalia Janu solicită instanței de judecată atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale SRL „Molalexagro” cu adresa juridică în mun. Bălți, str. Ștefan cel Mare, 6/1, ap.36, în persoana lui Valentin Ionița, domiciliat în mun. Bălți, str. Caraciobanu, 35, în sumă de 9 395 046,98 lei.

Prin hotărîrea Curții de Apel Bălți din 26 octombrie 2015, cererea lichidatorului SRL „Molalexagro”, Natalia Janu a fost admisă.

A fost atras la răspundere subsidiară și a fost încasat de la Valentin Ionița, administratorul debitorului SRL „Molalexagro”, suma totală a creanțelor confirmate și validate în cadrul procesului de insolvență a SRL „Molalexagro”, care constau: din creanțele Inspectoratului Fiscal de Stat Bălți cu suma de 1 596 886,65 lei, CNAS cu suma de 19 712,22 lei; creanțele SRL „Agrofloris-Nord” cu suma de 7 427 794,36 lei, creanțele SRL „Trans Bulk Logistics” cu suma de 37 564,22 lei, creanțele SRL „Top-Leasing” cu suma de 35 174,91 lei, creanțele SRL „Focaro Agro” cu suma de 8 756,00 lei; creanțele Inspectoratului Fiscal de Stat Bălți cu suma de 245 329,52 lei, CNAS cu suma de 8 200,38 lei, creanțele SRL „Top-Leasing” cu suma de 15 628,72 lei, iar în total creanțe în sumă de 9 395 046,98 lei.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 20 ianuarie 2016 a fost admis recursul declarat de Valentin Ionița, casată hotărîrea Curții de Apel Bălți din 26 octombrie 2015 cu trimiterea pricinii spre rejudecare la Curtea de Apel Bălți.

Prin hotărîrea Curții de Apel Bălți din 10 martie 2016 a fost respinsă cererea lichidatorului SRL „Molalexagro”, Natalia Janu privind atragerea la răspundere subsidiară a administratorului întreprinderii debitoare Valentin Ionița.

La 30 martie 2016 și la 19 aprilie 2016, lichidatorul SRL „Molalexagro”, Natalia Janu, a declarat recurs împotriva hotărîrii primei instanțe, cerînd admiterea recursului și casarea hotărîrii contestate.

În motivarea recursului lichidatorul a indicat că în mod incorect instanța de insolvență a ajuns la concluzia că nu este stabilită cu certitudine culpa fondatorului întreprinderii debitoare.

Menționează că fostul director și fondator al debitorului nu înțelegea situația de fapt creată a debitorului, dimpotrivă în mod cert se înțelege că firma nu mai poate face față obligațiilor încă din luna martie 2013, însă fie din imprudență, fie din neglijență, omite să-și execute obligația stabilită de art. 14 alin. (1) și (3) din Legea insolvenței, care impune obligația de a depune cererea introductivă, și constatarea cu precizie de lichidator a datei de cînd a survenit timpul de insolvență, pe de o parte, și constatarea nedepunerii la timp a cererii de către debitor și de aceea consideră că sunt în fața unei fapte ilicite.

În ceea ce privește prejudiciul adus pentru neexecutarea obligației de depunere a cererii introductive, în conformitate cu art. 248 din Legea

insolvabilității, acesta într-adevăr constă în cauzarea insolvabilității debitorului, deoarece dacă debitorul ar fi depus în termen cererea introductivă, acesta ar fi avut mai multe șanse să beneficieze de o restructurare a datoriilor executarea creanțelor sau cel puțin parțială a datoriilor față de creditorii săi.

Consideră că culpa membrului de conducere este stabilită cu certitudine.

La 27 aprilie 2016, Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Bălți a declarat recurs împotriva hotărîrii instanței de insolvabilitate, cerînd admiterea acestuia și casarea hotărîrii contestate.

Recurentul, Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Bălți, în motivarea recursului a indicat că instanța de insolvabilitate greșit a ajuns la concluzia precum că nu este stabilită cu certitudine culpa fondatorului întreprinderii debitoare, motiv pentru care instanța nu este în drept să admită acțiunea.

Reieșind din prevederile art. 14 alin. (1) și (3), art. 10 alin. (2) și (3) din Legea insolvabilității, consideră că culpa membrului organului de conducere este stabilită cu certitudine.

În ceea ce privește prejudiciul adus prin neexecutarea obligației de depunere a cererii introductive, conform art. 248 acesta într-adevăr constă în cauzarea insolvabilității debitorului, deoarece dacă debitorul ar fi depus în termen cererea introductivă acestea ar fi avut multe șanse să beneficieze de o restructurare a datoriilor, executarea creanțelor sale prin instituirea de popriri, respectiv ar fi avut șanse de executare, cel puțin parțială a datoriilor față de creditorii săi. Deci legătura de cauzalitate dintre fapta ilicită și prejudiciu este clară și este constatată.

Consideră nemotivată aprecierea instanței precum că nu a fost prezentat un raport cu privire la cauzele și împrejurările care au condus la insolvabilitate. Raportul lichidatorului a fost anexat la cererea nr. 36 din 02 februarie 2016 privind atragerea la răspundere subsidiară.

Recurentul face referire la art. art. 247 și art. 248 din Legea insolvabilității și menționează că Valentin Ionița nu a întreprins măsurile necesare de intentare a procedurii de insolvabilitate cînd datoriile erau egale cu costul patrimoniului entității, fondatorul a adus entitatea la situația cînd a acumulat datorii cu mult mai mari decît era în stare să achite cu patrimoniul ei și din aceste considerente, din cauza lipsei masei debitoare, conducătorul trebuie să achite datoriile debitorului față de creditori din averea sa proprie.

La 09 iunie 2016, asociatul SRL „Molalexagro”, Valentin Ioniță a depus referință la recursul lichidatorului Natalia Janu prin care a solicitat respingerea recursului declarat de lichidatorul Natalia Janu și menținerea hotărîrii instanței de insolvabilitate.

Conform art. 8 alin. (1) din Legea insolvabilității, hotărîrile și încheierile instanței de insolvabilitate pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Instanța de recurs consideră că recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat în termen recursuri împotriva hotărîrii primei instanțe din 10 martie 2016.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea hotărîrii primei instanțe din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

În conformitate cu art. 356 Codul de procedură civilă, cererea de declarare a insolvenței se judecă în instanță conform normelor generale din acest cod, cu excepțiile și completările stabilite în legislația insolvenței.

Conform art. 1 alin. (4) al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, în vigoare din 14 martie 2013, procesul de insolvență se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

Pe parcursul examinării pricinii s-a stabilit că, prin hotărârea instanței de insolvență a Curții de Apel Bălți din 19 decembrie 2014 a fost admisă cererea debitorului SRL „Molalexagro”, fiind constatată insolvența întreprinderii cu intentarea procedurii simplificate a falimentului și de dizolvare a debitorului. A fost desemnat în funcția de lichidator al debitorului societatea cu răspundere limitată „Molalexagro”- ÎI „Janu Natalia” certificatul de perfecționare profesională nr.94 din 06 decembrie 2014.

La 21 iulie 2015, lichidatorul SRL „Molalexagro”, Janu Natalia a înaintat în instanța de judecată cerere împotriva lui Valentin Ionița, administratorul întreprinderii debitoare „Molalexagro” privind atragerea acestuia la răspundere subsidiară în sumă de 9 395 046, 98 lei, acțiunea fiind întemeiată pe prevederile a 248 lit. h) al Legii insolvenței, nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvență conform prevederilor art. 14.

După rejudecarea pricinii, prin hotărârea Curții de Apel Bălți din 10 martie 2016 s-a respins cererea lichidatorului SRL „Molalexagro”, Natalia Janu privind atragerea la răspundere subsidiară a administratorului întreprinderii debitoare Valentin Ionița.

Lichidatorul SRL „Molalexagro”, Natalia Janu și Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Bălți au declarat recursuri împotriva hotărîrii instanței de insolvență, solicitînd admiterea recursurilor și casarea hotărîrii contestate.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că hotărârea instanței de insolvență este emisă cu aplicarea corectă a normelor de drept material reieșind din următoarele.

Conform art. 15 alin. (1) din Legea insolvenței, în cazul insolvenței debitorului din culpa fondatorilor (membrilor) lui, a membrilor organului executiv sau a unor alte persoane care au dreptul de a da indicații obligatorii pentru debitor ori care pot influența în alt mod acțiunile debitorului (insolvență intenționată), aceștia poartă răspundere subsidiară solidară față de creditorii în măsura în care bunurile debitorului sînt insuficiente pentru executarea creanțelor creditorilor.

Conform art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvenței, dacă în cadrul procesului sînt identificate persoane cărora le-ar fi imputabilă apariția stării de insolvență a debitorului, la cererea administratorului insolvenței/lichidatorului instanța de insolvență poate dispune ca o parte din datoriile

debitorului insolubil să fie suportate de membrii organelor lui de conducere și/sau de supraveghere, precum și de orice altă persoană, care i-au cauzat insolabilitatea prin nedeplinirea cererii de intentare a procesului de insolabilitate conform prevederilor art. 14.

Conform art. 14 alin. (2) – (4) Legea insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, debitorul este obligat să depună cerere introductivă în cazul în care:

a) executarea integrală a creanțelor scadente ale unui sau ale mai multor creditori poate cauza imposibilitatea satisfacerii integrale la scadență a creanțelor celorlalți creditori;

b) în cadrul lichidării, care se efectuează conform altor legi, devine evident că debitorul nu poate satisface integral creanțele creditorilor.

Debitorul este obligat să depună cerere introductivă imediat, dar nu mai târziu de expirarea a 30 de zile calendaristice din data survenirii temeiurilor indicate în prezentul articol la alin. (2) și la art. 10 alin. (2).

În același timp, dacă debitorul nu depune cerere introductivă în cazurile și în termenul prevăzut de prezentul articol, persoanele care în conformitate cu legislația în vigoare, are dreptul de a reprezenta debitorul, asociații cu răspundere nelimitată și lichidatorul debitorului răspund subsidiar în fața creditorilor pentru obligațiile apărute după expirarea termenului prevăzut la alin.(3). Aceste persoane sunt trase la răspundere penală în conformitate cu legea.

Astfel, este cert faptul că la 21 iulie 2015, lichidatorul SRL „Molalexagro”, Natalia Janu a înaintat în instanța de judecată cerere către administratorul întreprinderii debitoare SRL „Molalexagro” Valentin Ionița privind tragerea acestuia la răspundere subsidiară.

Potrivit Actului Adițional cu privire la modificările și completările înscrise în Registrul de Stat al Persoanelor Juridice operate în Statutul SRL „Molalexagro” 100% din cota parte socială a întreprinderii numite a fost înregistrată după Ionița Valentin la 10 februarie 2012, tot atunci acesta a dobândit și atribuțiile de conducere a acestei întreprinderi, ca temei servind contractul de vânzare-cumpărare din 12 decembrie 2011 (f.d.78).

În conformitate cu art. 118 alin.(1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiectivelor dacă legea nu dispune altfel.

În sensul normei citate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că instanța de insolabilitate temeinic și legal a reținut că pentru tragerea la răspundere subsidiară a fondatorilor întreprinderii debitoare urmează să fie stabilit incontestabil culpa acestuia, or în cazul unor argumente incerte, din care nu rezultă constatarea incontestabilă a existenței temeiurilor de tragere la răspundere subsidiară a fondatorului și conducătorului întreprinderii debitoare SRL „Molalexagro” Valentin Ionița, instanța nu este în drept să pronunțe o hotărâre de admitere a acțiunii.

Tot din actele pricinii și anume din referința depusă, pîrîtul Valentin Ionița indică asupra faptului că cel mai mare creditor al SRL „Molalexagro” –SRL „Agrofloris-Nord” depunînd cerere de validare a creanțelor a indicat că datoria în sumă de 7 427 794,36 lei a apărut în perioada 07 iulie 2011-04 august 2011, deci pînă la trecerea întreprinderii debitoare în gestiunea lui Valentin Ionița.

Totodată, s-a mai reținut că SRL „Molalexagro” are și calitatea de creditor în mărime de 3 519 859,68 lei în cadrul procesului de insolvență față de debitorul său - SRL „Versuscom”. Mai mult, SRL „Molalexagro” are pînă în prezent un număr mare de debitori proprii, creanțele cărora depășesc suma de 10 388 913,79 lei, fapt ce rezultă din balanța de verificare a debitorilor anexat la cererea introductivă (f.d. 154-162).

Însă, argumentele respective ale pîrîtului, nu au fost combătute de către lichidatorul Natalia Janu, aceasta insistînd asupra atragerii la răspundere subsidiară și încasării sumei integrale a datoriei de la Valentin Ionița, care în opinia instanței de insolvență este absolvit de la răspundere, deoarece în perioada dată nu exercita atribuții manageriale al debitorului respectiv, nefiind nici asociat al acestuia pînă în 10 februarie 2012 - data includerii modificărilor în Registrul de Stat al Persoanelor Juridice.

Prin urmare, în cazul dat nu sunt relevante argumentele lichidatorului care indică asupra faptului încetării plăților către furnizorii săi, or, o asemenea situație putea fi condiționată de lipsa achitărilor cu însăși SRL „Molalexagro” și acumularea debitorilor de către acesta, fapt ce a dus întreprinderea în dificultate de efectuare a achitărilor, în cazul respectiv fiind neprobată culpa pîrîtului-intimat Valentin Ionița în insolvența întreprinderii numite.

În circumstanțele descrise, nu pot fi reținute nici argumentele aduse de lichidatorul Natalia Janu și nici de către Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Bălți în cererea de recurs, deoarece din analiza extraselor conturilor bancare prezentate de reclamant, indică și asupra intrării banilor pe conturile bancare ale SRL „Molalexagro” SRL și nu doar asupra lipsei ieșirii din cont.

De asemenea instanța de recurs mai reține că, indicarea de către lichidator a sumelor ieșite din conturile bancare a debitorilor nu indică asupra faptului că ieșirile din cont nu acopereau integral datoriile debitoriale ale SRL „Molalexagro”, or în acest sens lichidatorul nu a indicat care sunt sumele restante, și care urmau și nu au fost achitate de SRL „Molalexagro” de către creditorii săi, diferența nefiind calculată de lichidator.

Conform art. 66 alin. (1) lit. a) din Legea insolvenței, administratorul și lichidatorul au următoarele atribuții principale, inclusiv examinarea activității debitorului asupra căruia se inițiază procedura de insolvență în raport cu situația de fapt, întocmirea unui raport amănunțit asupra cauzelor și împrejurărilor care au condus la insolvență, menționîndu-se persoanele cărora le-ar fi imputabile și premisele angajării răspunderii acestora în condițiile legii, prezentarea acestui raport instanței de insolvență în termenul stabilit de ea.

În consecință, instanța de recurs reține că, de către lichidatorul Janu Natalia, în cadrul examinării cererii de atragere la răspundere subsidiară a lui Valentin Ionița, nu a fost prezentat un raport amănunțit asupra cauzelor și împrejurărilor care au condus la insolvența debitorului, și nici nu au fost identificate persoanele cărora le-ar fi imputabilă răspunderea delictuală în mărimea solicitată.

La rîndul său, ținînd cont de faptul că întreprinderea debitoare nu s-a aflat doar în gestiunea lui Valentin Ionița, din momentul fondării sale, lichidatorul, întemeindu-și cererea pe prevederile art. 248 alin. (1) lit. h) al Legii insolvenței urma să indice un termen exact de la care survine obligația de a depune cererea

introdusivă anume de persoana respectivă, fapt nerealizat nici în cadrul rejudecării cauzei.

În conformitate cu art. 122 CPC, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

În consecință, instanța de recurs conchide că prima instanță just a stabilit că, lichidatorul nu a adus probe și argumente care ar demonstra culpa lui Valentin Ionița la intervenirea stării de insolabilitate al debitorului SRL „Molalexagro”, iar argumentele invocate, în acest sens, nu sunt suficiente pentru a se constata vinovăția administratorului-pîrît, vinovăția urmînd a fi determinată în raport cu motivele care au cauzat insolabilitatea și nu ca o consecință formală a faptului de nedepunere a cererii introduse în termenii stabiliți.

Așadar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că instanța de insolabilitate cu certitudine a stabilit că în cererea formulată de lichidatorul Natalia Janu privind atragerea la răspundere subsidiară a lui Valentin Ionița - conducătorul întreprinderii debitoare SRL „Molalexagro” nu sunt temeiurile de atragere la răspundere subsidiară a acestuia, la dosar lipsesc probe că starea de insolabilitate a debitorului se datorează acțiunilor sau culpei persoanei respective, motiv pentru care, instanța de insolabilitate temeinic și legal a concluzionat vis-a-vis de respingerea cererii ca fiind neîntemeiată.

Este neîntemeiat și nu poate fi reținut argumentul recurenților din ambele recursuri, precum că instanța de insolabilitate greșit a concluzionat referitor la stabilirea culpei fondatorului întreprinderii debitoare, deoarece la actele pricinii lipsesc probe cu privire la cauzele și împrejurările care au condus la insolabilitate.

În asemenea circumstanțe, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că prima instanță corect a concluzionat că cererea lichidatorului SRL „Molalexagro”, Natalia Janu privind atragerea la răspundere subsidiară a administratorului întreprinderii debitoare Valentin Ionița este neîntemeiată și nu sunt temeiuri pentru admiterea acesteia, iar argumentele invocate de către recurenți în cererile de recurs nu pot fi reținute ca întemeiate.

Astfel, din considerentele menționate și avînd în vedere faptul că hotărîrea primei instanțe este întemeiată și legală, iar argumentele invocate de către recurenți sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține hotărîrea instanței de insolabilitate.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se resping recursurile declarate de către lichidatorul Societății cu răspundere limitată „Molalexagro”, Natalia Janu și Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Bălți.

Se menține hotărârea Curții de Apel Bălți din 10 martie 2016, în pricina civilă la cererea lichidatorului Societății cu răspundere limitată „Molalexagro”, Natalia Janu, privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale Societății cu răspundere limitată „Molalexagro”.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Ion Druță

Nicolae Craiu

Iurie Bejenaru